

Papaver cambricum

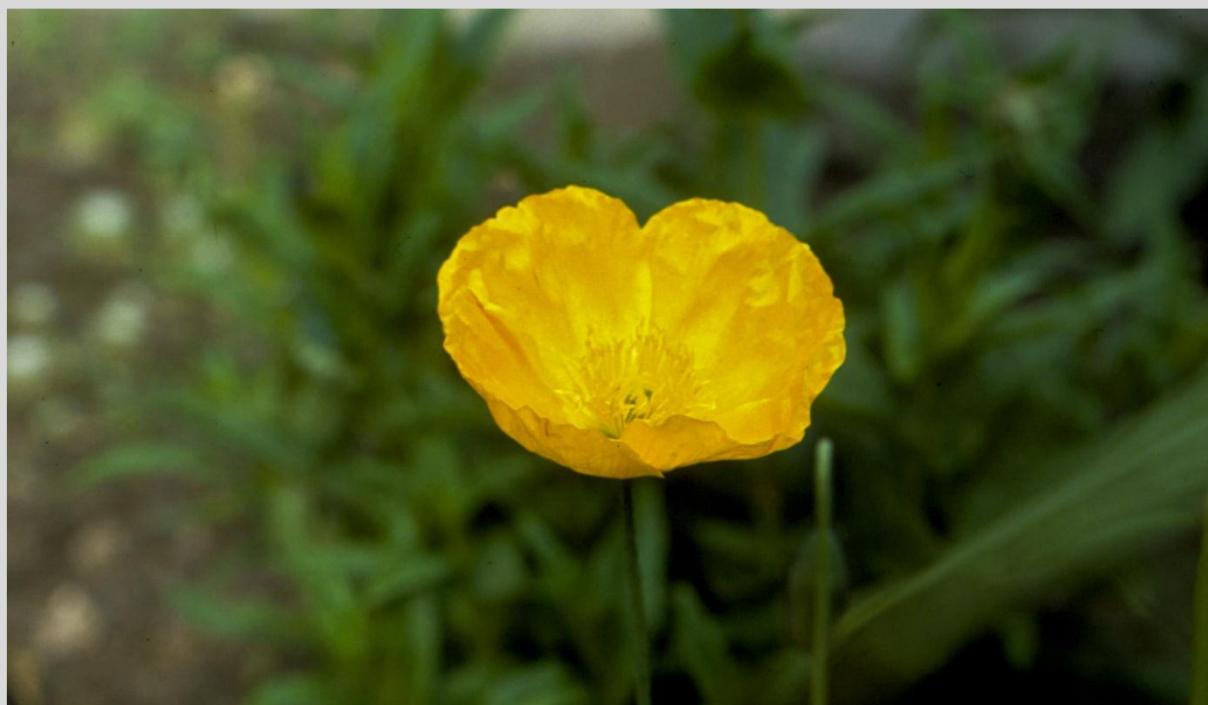

Foto: Peter Hellings

Nomenclatuur/etymologie

De correcte wetenschappelijke naam is momenteel *Papaver cambricum* L. De plant is echter lange tijd, en in de tuinbouw vaak nog steeds, bekend onder de naam *Meconopsis cambrica*. De naamsverandering volgt uit modern fylogenetisch onderzoek dat heeft aangetoond dat de soort dichter bij het geslacht *Papaver* dan bij de Himalaya-soorten van *Meconopsis* staat. De geslachtsnaam *Papaver* komt mogelijk van het Keltische woord *papapap* (kinderpap) of *papa* (pap) en *verum* (waar), omdat het sap van de plant in pap werd gedaan om huilende kinderen te kalmeren. De soortsaanduiding *cambricum* betekent 'afkomstig uit Wales' (*Cambria* is de Latijnse naam voor Wales) en verwijst naar een deel van het oorspronkelijke verspreidingsgebied. De Nederlandse naam is Schijnpapaver of Welshe papaver.

Taxonomie

Papaver cambricum is de enige Europese soort die ooit in het geslacht *Meconopsis* werd geplaatst. De huidige indeling plaatst de soort terug in het geslacht *Papaver*, waartoe de meeste klaprozen behoren. De uiterlijke kenmerken, zoals de stijl in plaats van de typische stempelschijf (*stigmatic disc*) van andere *Papaver* soorten, leidden oorspronkelijk tot de plaatsing in het aparte geslacht.

- Rijk: *Plantae*
- Orde: *Ranunculales*
- Familie: *Papaveraceae*
- Geslacht: *Papaver*
- Soort: *Papaver cambricum*

Synoniemen

De plant kent een complex taxonomisch verleden, wat heeft geresulteerd in een aantal belangrijke synoniemen. De meest bekende en nog vaak gebruikte synoniem is *Meconopsis cambrica* (L.) Vig. Andere historische of botanische synoniemen zijn onder meer: *Argemone cambrica* (L.) Desf., *Cerastites cambricus* (L.) Gray, *Stylophorum cambricum* (L.) Spreng., *Parameconopsis cambrica* (L.) Grey-Wilson, *Papaver luteum* Lam. en *Papaver flavum* Moench.

Variëteiten en cultivars

Papaver cambricum is in het wild variabel in kleur (geel tot oranje) en heeft enkele cultivars ontwikkeld die vooral worden gewaardeerd om hun afwijkende kleur of dubbele bloemvorm.

Bekende cultivars zijn:

- *Papaver cambricum* 'Aurantiaca': Dit is een veelvoorkomende cultivar die bloeit met feloranje bloemen.
- *Papaver cambricum* 'Plena' (soms 'Flore Pleno' genoemd): Deze vorm heeft halfge vulde tot gevulde bloemen, vaak in tinten van geel tot oranje.
- *Papaver cambricum* 'Frances Perry': Een cultivar met helderoranje bloemen.
- *Papaver cambricum* 'Muriel Brown': Een cultivar die bekend staat om zijn warme, abrikoos-oranje of koraalkleurige bloemen.

Familie

De plant behoort tot de familie *Papaveraceae*, de papaverfamilie. Dit is een plantenfamilie die bekend staat om de productie van melksap en omvat geslachten zoals *Papaver* (klaproos), *Meconopsis* (blauwe schijnpapaver) en *Eschscholzia* (slaapmutsje).

Hoogte

Papaver cambricum is een kruidachtige plant die doorgaans een hoogte bereikt van 30 tot 60 centimeter, met slanke, vaak behaarde stengels die boven het blad uitsteken.

Bloemkleur

De wilde vorm van de Schijnpapaver bloeit met komvormige, zijdeachtige bloemen in een zachte citroengele kleur. Er zijn echter ook natuurlijke variaties en cultivars met heldergele of feloranje bloemen. De bloemen zijn enkelvoudig, hoewel er ook cultivars met gevulde bloemen bestaan.

Bladkleur

Het blad van de plant is opvallend helder lichtgroen tot groen, diep gelobd of veervormig ingesneden (*pinnately lobed*). Het blad is meestal zacht behaard en geeft de plant een fris uiterlijk. De bladeren zijn in een rozet bij de basis gerangschikt.

Bloeiperiode

Papaver cambricum staat bekend om zijn ongewoon lange bloeiperiode. Hij bloeit van de late lente (mei) tot diep in de zomer en vaak tot in de herfst (september of langer), waarbij de plant continu nieuwe bloemen produceert.

Standplaats

De plant is, in tegenstelling tot de meeste klaprozen, zeer tolerant ten opzichte van schaduw. Hij gedijt van nature in vochtige, rotsachtige bossen, kloven en op beschaduwde kliffen. In de tuin geeft hij de voorkeur aan halfschaduw, maar hij verdraagt ook zon mits de grond vochtig blijft. Hij eist een goed doorlatende, humusrijke, vochthoudende bodem.

Herkomst

De soort is inheems in West-Europa, voornamelijk in de bergachtige en rotsachtige gebieden van Wales, Ierland, Zuidwest-Engeland en de Pyreneeën in Zuidwest-Frankrijk en Spanje. De plant heeft zich als tuinoxoot in andere delen van Europa en daarbuiten gevestigd.

Soort gewas

Papaver cambricum is een overblijvende, kruidachtige plant (*perennial*) of soms tweejarig, die zich gemakkelijk uitzaait. Het is een polvormende plant die na de bloei afsterft om later weer uit te lopen of zich via zaad te vernieuwen.

Vermeerderingswijze

De plant zaait zich zeer gemakkelijk uit, vooral op beschaduwde, vochtige plekken. Dit is de meest voorkomende en eenvoudigste manier van vermeerdering. Cultivars moeten echter worden vermeerderd door deling van de wortelstok of door basisstekken om de variëteit trouw te houden, hoewel dit bij deze plant vaak lastig is.

Klimaatzone

De Schijnpapaver is een winterharde plant, doorgaans ingedeeld in USDA hardheidszone 6 tot 8. Hij kan vorst goed doorstaan en is geschikt voor gematigde klimaten.

Insecten

De bloemen van *Papaver cambricum* produceren veel stuifmeel en zijn een aantrekkelijke bron voor bestuivende insecten, met name bijen, hoewel ze geen nectar produceren. De open, komvormige bloem maakt het stuifmeel gemakkelijk toegankelijk.

Bronvermelding

<https://powo.science.kew.org/taxon/urn:lsid:ipni.org:names:673433-1>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Schijnpapaver>

<https://www.wilde-planten.nl/schijnpapaver.htm>

<https://www.gardenia.net/guide/18-types-of-poppies-to-discover>

Samenvatting

Onderwerp	Resultaat
Nomenclatuur/etymologie	<i>Papaver</i> (mogelijk van Keltisch <i>papa</i> voor pap/rustgevend); <i>cambricum</i> (afkomstig uit Wales).
Taxonomie	<i>Rijk: Plantae, Orde: Ranunculales, Familie: Papaveraceae, Geslacht: Papaver, Soort: Papaver cambricum</i>
Synoniemen	<i>Meconopsis cambrica, Argemone cambrica, Cerastites cambricus, Stylophorum cambricum, Papaver luteum.</i>
Variëteiten en cultivars	'Aurantiaca' (feloranje), 'Plena'/'Flore Pleno' (gevuld geel/oranje), 'Frances Perry' (helderoranje), 'Muriel Brown' (abrikoos-oranje).
Familie	<i>Papaveraceae</i> (Papaverfamilie)
Hoogte	30 tot 60 centimeter.
Bloemkleur	Citroengeel tot felgeel of oranje (enkelvoudig of gevuld).
Bladkleur	Helder lichtgroen tot groen, diep gelobd/veervormig ingesneden, zacht behaard.
Bloeiperiode	Lange bloei: late lente (mei) tot herfst (september).
Standplaats	Halfschaduw, vochthoudende, humusrijke, goed doorlatende grond (kan ook in zon bij voldoende vocht).
Herkomst	West-Europa: Wales, Ierland, Zuidwest-Engeland, Pyreneeën (Zuidwest-Frankrijk/Spanje).
Soort gewas	Overblijvende, kruidachtige plant (<i>perennial</i>), kan zich als tweejarige gedragen door sterke uitzaai.
Vermeerderingswijze	Zelf zaaien (gemakkelijk), deling (voor cultivars).
Klimaatzone	USDA zone 6 tot 8.
Insecten	Aantrekkelijk voor bijen vanwege stuifmeel (geen nectar).